

بررسی پایداری صفات مورفولوژیکی و عملکردی هیبریدهای ذرت تحت تأثیر کاربرد روشهای مختلف آبیاری در سه سال متوالی

حسین محمدی پاکدهی*^۱، حسن حبیبی^۲، حشمت امیدی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، دانشگاه شاهد

۲- استادیار و عضو هیئت علمی دانشگاه شاهد

*نویسنده مسئول: hosein.mohammadi2747@yahoo.com

چکیده:

به منظور بررسی تأثیر آبیاری بر صفات مورفولوژیکی و عملکردی هیبریدهای ذرت (NS640, 704, Zp434, SC260, MG89 70)، آزمایش اسپلیت پلات در قالب طرح پایه بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار در مزرعه تحقیقاتی واقع در استان قزوین طی سه سال زراعی ۱۳۹۷، ۱۳۹۶ و ۱۳۹۵ اجرا شد. عوامل مورد بررسی پنج هیبرید ذرت در پلات‌های اصلی و روش‌های آبیاری در سه سطح (جوی پشته، قطره‌ای و کلاسیک ثابت) در پلات‌های فرعی بودند. نتایج تجزیه واریانس مرکب نشان داد که عملکرد دانه و وزن هزار دانه تحت تأثیر روش‌های آبیاری قرار گرفتند. عملکرد محصول، محتوای رطوبت نسبی و درصد وزن خشک بلال در روش‌های مختلف آبیاری به طور معنی‌داری باهم تفاوت دارند. میانگین عملکرد هیبریدهای SC260 و MG70 89 با میزان ۱۴۸۲۰ و ۱۴۷۹۰ کیلوگرم در روش آبیاری بارانی و رقم ۷۰۴ در روش آبیاری قطره‌ای با عملکرد ۱۳۴۱۹ کیلوگرم به ترتیب در قرار داشتند. بیش‌ترین وزن تر کل مربوط به رقم NS 640 در روش آبیاری بارانی با میزان ۳۴/۷ درصد و کم‌ترین درصد رطوبت نسبی MG70 89 در روش آبیاری جوی و پشته به میزان ۱۸/۰۳ درصد است. بر اساس نتایج به دست آمده به نظر می‌رسد که در شرایط استان قزوین که با کمبود آب مواجه هستند و با توجه به میزان صرفه‌جویی در آب هیبریدهای SC260 و MG70 89 با روش آبیاری کلاسیک ثابت بالاترین عملکرد را داشتند.

کلمات کلیدی: آبیاری قطره‌ای، آبیاری کلاسیک ثابت، عملکرد دانه، ذرت، عملکرد بیولوژیکی، شاخص برداشت.

کمبود آب همواره یکی از محدودیت‌های اصلی توسعه کشاورزی در مناطق خشک و نیمه خشک است. از این رو ارتقای بهره‌وری مصرف آب در این مناطق هدف اصلی کشاورزی فاریاب است. خشکی و خشکسالی یکی از مهم‌ترین مشکلات و موانع تولید محصولات کشاورزی در جهان محسوب می‌شود و ایران یکی از کشورهای خشک و نیمه خشک جهان است که همواره با محدودیت آب رو به رو بوده است. (علیزاده و همکاران، ۱۳۸۸). براساس آمار سازمان کشاورزی و خواربار جهانی سطح زیر کشت ذرت در دنیا بیش از ۱۴۰ میلیون هکتار با متوسط عملکرد ۴۳۰۰ کیلوگرم در هکتار است. مهمترین مراکز کشت ذرت در ایران پس از استان فارس، استان خوزستان و قزوین میباشد که به دلیل وجود اراضی مسطح و حاصل خیز و شرایط اقلیمی مناسب کشت آن از رونق زیادی برخوردار است (خرمیان، ۱۳۹۰). تحقیقات نشان می‌دهد که مقدار آب مصرفی در مزارع ذرت بین ۱۰ تا ۲۸ هزار مترمکعب در هکتار متغیر است که دو عامل رواناب و نفوذ عمقی و نیز مدیریت نادرست آبیاری نقش مهمی در افزایش مصرف آب و کاهش بازده آبیاری در سطح مزرعه دارد (خرمیان، ۱۳۹۰). از این رو استفاده از راهکارهای افزایش بهره‌وری آب مصرفی ذرت در مزرعه جهت به حداقل رساندن تلفات آبیاری ضروری به نظر میرسد. آبیاری قطره‌ای به دلیل کاهش تلفات آبیاری (رواناب، تبخیر و نفوذ عمقی) می‌تواند تا حد زیادی میزان مصرف آب را به نیاز آبی گیاه نزدیک نموده و بدین طریق بهره‌وری آب آبیاری نسبت به آبیاری جویچه‌ای افزایش خواهد یافت. (Golbashy et al., 2010).

در حال حاضر استفاده از نوارهای آبیاری قطره‌ای در بسیاری از کشورهای دنیا و در بسیاری از محصولات نظیر جالیز، صیفی، گیاهان زراعی و صنعتی از جمله نیشکر، پنبه، چغندر قند و ذرت رواج دارد (آذری و همکاران، ۱۳۸۴). نتایج تحقیقات نشان داده که با استفاده از این نوارها، بهره‌وری آب ذرت تا ۱/۳۵ کیلوگرم دانه ذرت به ازای هر متر مکعب آب مصرفی افزایش می‌یابد (آذری و همکاران، ۱۳۸۴). ذرت از جمله گیاهان حساس به تنش آبی است لذا با تعیین صحیح زمان و مقدار آب آبیاری، نیاز آبی گیاه تأمین شده و ضمن کاهش تلفات آب از بروز اثرات تنش خشکی و کاهش عملکرد محصول جلوگیری می‌شود (قربانی و هزارجریبی، ۱۳۸۷). با توجه به اینکه استان قزوین یکی از مناطق مهم در تولید ذرت دانه‌ای و علوفه‌ای محسوب می‌گردد و همچنین ذرت به عنوان کشت دوم در فصل تابستان کشت می‌شود و در این زمان از سال تلفات آب زیاد شده و گیاه نیاز به آب بیشتری دارد برای همین منظور روشهای نوین آبیاری در ذرت مورد بررسی قرار خواهد گرفت از دیگر مسائل مهم در بررسی هیبریدها به ویژه هیبریدهای خارجی، مسئله پایداری ارقام تحت شرایط مختلف محیطی است. اثر متقابل محیط در ژنوتیپ می‌تواند باعث مشکلاتی در انتخاب ژنوتیپها در محیطهای مختلف مورد مطالعه گردد. این امر به علت کاهش همبستگی بین فنوتیپ و ژنوتیپ می‌باشد و این مسئله مورد توجه اصلاح‌کنندگان نبات می‌باشد

(Golbashy et al., 2010). از این رو هدف از پژوهش حاضر بررسی پایداری عملکرد و اجزای عملکرد هیبریدهای ذرت (70 MG89، SC260، Zp434، NS640، ۷۰۴) در پاسخ به کاربرد روش‌های مختلف آبیاری در طی سه سال زراعی بود.

مواد روش‌ها:

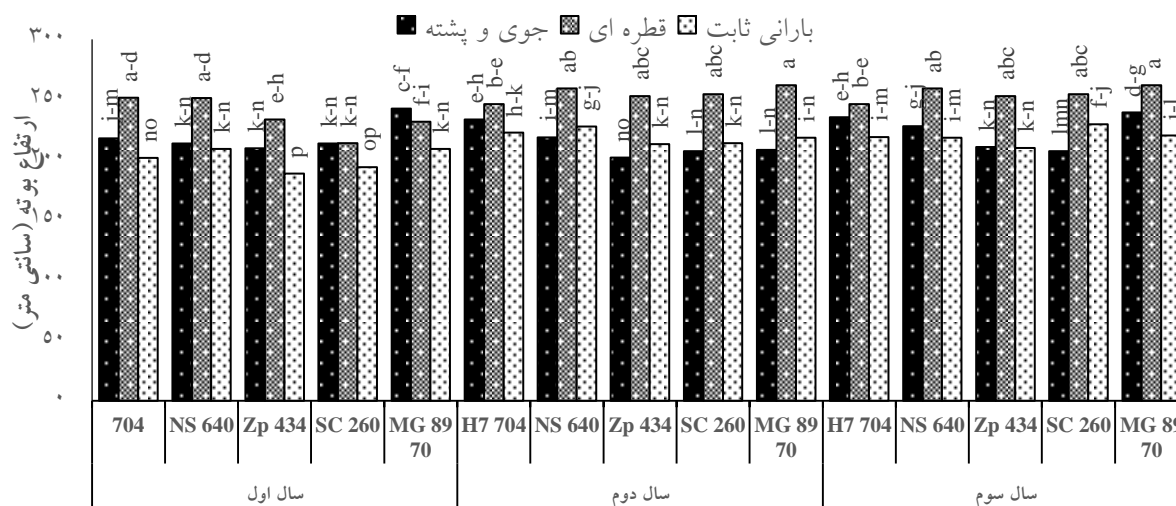
به منظور بررسی پارامترهای مورفولوژیک ذرت، آزمایش مزرعه‌ای به صورت کرت‌های خرد شده در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی (RCBD) در سه تکرار و ۵ تیمار و در ۳ سال متوالی (۹۵، ۹۶ و ۹۷) در استان قزوین که بین ۴۸ درجه و ۴۴ دقیقه تا ۵۰ درجه و ۵۱ دقیقه طول شرقی گرینویچ و ۳۵ درجه و ۲۴ دقیقه تا ۳۶ درجه و ۴۸ دقیقه عرض شمالی قرار دارد انجام شد. با توجه به نقشه همباران استان میانگین بارش سالیانه ۲۱۰ میلی‌متر در بخش شرقی تا ۵۵۰ میلی‌متر در ارتفاعات شمال شرق متغیر و میانگین رطوبت نسبی ۵۱ درصد است (سایت اداره کل هواشناسی استان قزوین).

روش‌های آبیاری قطره‌ای و غرقابی و بارانی (کلاسیک ثابت) که میزان آب مصرفی در طول دوره رشد به ترتیب ۴۵۰۰ متر مکعب، ۶۵۰۰ متر مکعب و ۹۰۰۰ متر مکعب محاسبه گردید که در کرت‌های اصلی و هیبریدهای ذرت (70 MG89، SC260، Zp434، NS640، ۷۰۴) در کرت‌های فرعی قرار گرفت. لازم به ذکر است که در این مطالعه طول هر کرت ۱۷ متر و عرض آن ۶ متر (۸ ردیف ۷۵ سانتی متری است). فاصله ردیف‌ها ۷۵ سانتی متر و فاصله بوته‌ها ۱۵ سانتی متر در نظر گرفته شد. در ابتدا پس از خاکورزی اولیه (انجام شخم با گاو آهن برگرداندار، جهت خرد نمودن کلوخه‌ها دو دیسک عمود برهم، جهت تسطیح زمین استفاده از لولر)، کشت با دستگاه ذرت کار پنوماتیکی، کودهای پایه با دستگاه کود کار که به دستگاه کارنده متصل است صورت گرفت. کشت به صورت خشکه‌کاری در فروردین ماه هر سال انجام شده است. هیبریدهای مورد استفاده از شرکت‌های وارد کننده بذر و تولید کننده بذر کشور تهیه گردید. کنترل علف‌های هرز در طی دو مرحله (۴ و ۸ برگی) به صورت دستی انجام گرفته و اولین آبیاری به طریقه نشتی یک روز پس از کاشت انجام و آبیاری‌های دیگر بر حسب نیاز گیاه در فواصل ۷ روز در روش غرقابی و ۵ روز در روش بارانی و ۳ روز در روش قطره‌ای صورت گرفته و پانزده روز قبل از برداشت آبیاری کاملاً قطع گردید. بعد از رسیدگی فیزیولوژیکی، تعداد هشت بوته (تعداد بوته در واحد سطح) از هر کرت آزمایشی به تصادف انتخاب و صفات طول بوته، تعداد برگ، فاصله میانگره، طول تاسل، طول برگ تاسل،

شاخص سطح برگ (با استفاده دستگاه سطح برگ سنج)، قطر ساقه، تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه و تعداد دانه در ردیف محاسبه گردید. به منظور اندازه‌گیری عملکرد دانه و عملکرد بیولوژیک ۲ مترمربع وسط کرت‌ها به صورت کف‌بر برداشت شد. سپس وزن دانه به‌عنوان عملکرد دانه در واحد سطح در نظر گرفته شد و پس از خشک شدن نمونه‌ها در آون در دمای ۷۵ درجه سانتی‌گراد به مدت ۷۲ ساعت، عملکرد بیولوژیک توزین شد و در نهایت شاخص برداشت (عملکرد دانه به عملکرد بیولوژیک) به صورت درصد محاسبه گردید (غلام شاهی و همکاران، ۱۳۹۵). به منظور تجزیه و تحلیل داده‌ها، نخست با استفاده از برنامه آماری Minitab نرمال بودن داده‌ها مورد ارزیابی قرار گرفت و آزمون همگنی واریانس‌ها بر روی داده‌ها انجام شد. محاسبات آماری با استفاده از نرم‌افزار آماری SAS 9.1 و رسم نمودارها و جداول آماری با استفاده از نرم‌افزار Excel صورت گرفت. میانگین صفات مورد مطالعه با استفاده از آزمون چند دامنه‌ای دانکن در سطح احتمال ۵ درصد مورد مقایسه قرار گرفتند.

نتایج و بحث

نتایج نشان داد که اثر سال، آبیاری، سال در آبیاری، هیبرید، آبیاری در هیبرید و سال در آبیاری در هیبرید بر میانگین ارتفاع بوته در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بودند (جدول - ۱). در مقایسه میانگین اثر سال در آبیاری در هیبرید، بیشترین و کم‌ترین ارتفاع بوته به ترتیب در هیبرید MG 89 70 با روش آبیاری قطره‌ای در سال‌های دوم و سوم (۲۶۲ سانتی‌متر) و هیبرید Zp 434 با روش آبیاری کلاسیک در سال اول (۱۸۸/۶۶ سانتی‌متر) مشاهده شد. ارتفاع بوته تمام هیبریدها در طی سه سال با روش آبیاری قطره‌ای نسبت به دو روش آبیاری دیگر با افزایش روبرو شد. تقریباً تمام هیبریدها در آبیاری به روش کلاسیک ثابت با کاهش ارتفاع بوته مواجه شدند. در هر سه سال اجرای آزمایش آبیاری به روش قطره‌ای در این صفت برتری نشان داد و در سال سوم به طور کلی ارتفاع بوته هیبریدها نسبت به سال اول آزمایش افزایش نشان داد (نمودار - ۱). در راستای نتایج بدست آمده، سایر پژوهشگران نیز گزارش کردند که ارتفاع بوته در هیبریدهای مختلف تفاوت معنی‌دار نشان دادند (حاجی‌بابایی و عزیزی، ۱۳۹۳). بالا بودن ارتفاع ساقه در هیبرید ۷۰۴ را ناشی از پتانسیل ذاتی این هیبرید در داشتن تعداد گره بیشتر ساقه و فاصله میان گره‌های بیشتر در این هیبرید دانستند (سیدزوار و همکاران، ۲۰۱۵).



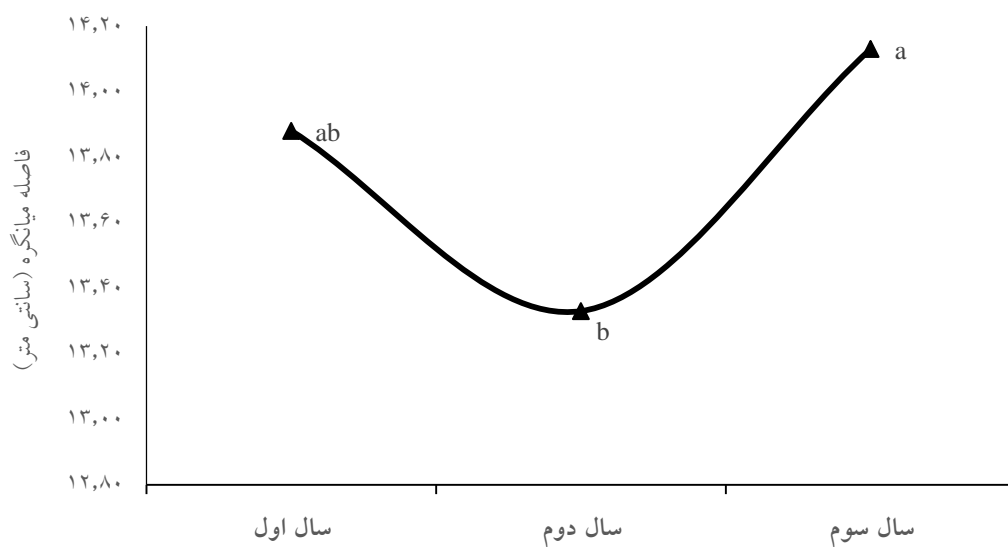
نمودار ۱- مقایسه میانگین ارتفاع بوته هیبریدهای ذرت تحت تاثیر متقابل سال × آبیاری × هیبرید

جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب صفات ذرت تحت تأثیر سال، آبیاری

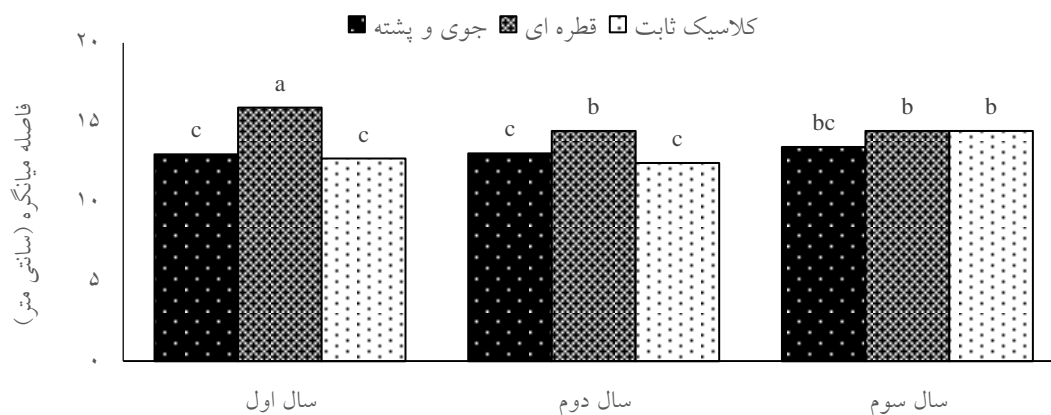
تجزیه مرکب	درجه آزادی	ارتفاع بوته	تعداد برگ	فاصله میانگره	طول تاسل	طول برگ	عرض برگ	قطر ساقه	میانگین مربعات (MS)	
									سال	آبیاری
سال	۲	۲۴۷۷/۰۶**	۰/۴۹ns	۷/۵۶**	۸۵/۰۲**	۴۳/۴۸*	۰/۵۸ns	۱۶/۳۱**	سال	
خطای سال	۴	۱۰۵۶/۲۶	۰/۸۴	۳/۴۵	۶۱/۳۵	۲۸۵/۲۲	۱/۷۵	۰/۶۲	خطای سال	
آبیاری	۲	۱۶۶۲۶/۲۸**	۲۳/۶۹**	۴۶/۲۵**	۲۸۴/۳۶**	۱۱۹/۶۲**	۵/۶۹**	۱۳/۸۲**	آبیاری	
سال*آبیاری	۴	۷۱۸/۷۲**	۴/۴۲**	۱۰/۹۱**	۲۹/۰۱ns	۹۸/۷۷**	۳/۴۶**	۷/۸۵**	سال*آبیاری	
خطای آزمایش اول	۱۲	۶۰۸/۸۳	۱/۵۰	۲/۳۶	۲۵/۸۷	۹۴/۷۷	۱/۵۱	۴/۷۸	خطای آزمایش اول	
هیبرید	۴	۱۰۸۲**	۰/۸۰ns	۲/۱۳ns	۱۱۴/۸۰**	۴۲/۴۱ns	۰/۶۹ns	۴/۲۶ns	هیبرید	
هیبرید*سال	۸	۱۲۵/۵۲ns	۰/۹۳ns	۱/۲۴ns	۹/۹۴ns	۲۰/۹۷ns	۰/۱۰ns	۱/۶۹ns	هیبرید*سال	
آبیاری*هیبرید	۸	۲۶۵/۹۷**	۱/۱۰ns	۳/۱۵ns	۲۸/۱۹ns	۸۵/۷۷**	۰/۲۴ns	۵/۱۰**	آبیاری*هیبرید	
سال*آبیاری*هیبرید	۱۶	۳۱۹/۴۱**	۰/۹۴ns	۲/۶۰ns	۱۰/۲۶ns	۴۵/۶۵**	۰/۴۱ns	۴/۲۱**	سال*آبیاری*هیبرید	
خطای آزمایش دوم	۷۲	۴۹/۶۱	۰/۵۱	۱/۲۶	۱۱/۶۸	۱۱/۹۵	۰/۳۲	۱/۲۹	خطای آزمایش دوم	
ضریب تغییرات (%)		۳/۱۰	۵/۵۰	۸/۱۷	۷/۰۶	۴/۴۳	۶/۶۶	۵/۶۴	ضریب تغییرات (%)	

ns، * و ** به ترتیب غیرمعنی دار و معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.

فاصله میانگرم تحت تأثیر سال، آبیاری و اثر متقابل سال در آبیاری تفاوت معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد داشت (جدول-۱). در مقایسه میانگین اثر سال بیش‌ترین فاصله میانگرم در سال سوم با میانگین $14/13$ سانتی‌متر بود و کم‌ترین میانگین نیز مربوط به سال دوم با میانگین $13/33$ سانتی‌متر مشاهده شد (نمودار-۲). در روش‌های آبیاری، آبیاری قطره‌ای با میانگین $14/95$ سانتی‌متر دارای بیش‌ترین فاصله میانگرم بود و روش‌های کلاسیک ثابت و جوی و پشته‌ای به ترتیب $13/22$ و $13/17$ سانتی‌متر فاصله میانگرم مشاهده شد (نمودار-۵). در نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل سال و روش‌های آبیاری، در سال اول و روش جوی و پشته‌ای دارای بیش‌ترین فاصله میانگرم با میانگین $15/93$ سانتی‌متر بود و در سال‌های اول و دوم در روش آبیاری کلاسیک ثابت کم‌ترین فاصله میانگرم مشاهده شد. در سال سوم فاصله میانگرم در روش‌های بارانی ثابت و قطره‌ای با اینکه نسبت به جوی و پشته افزایش داشت ولی در این دو روش آبیاری تفاوتی نشان نداد (نمودار-۳).

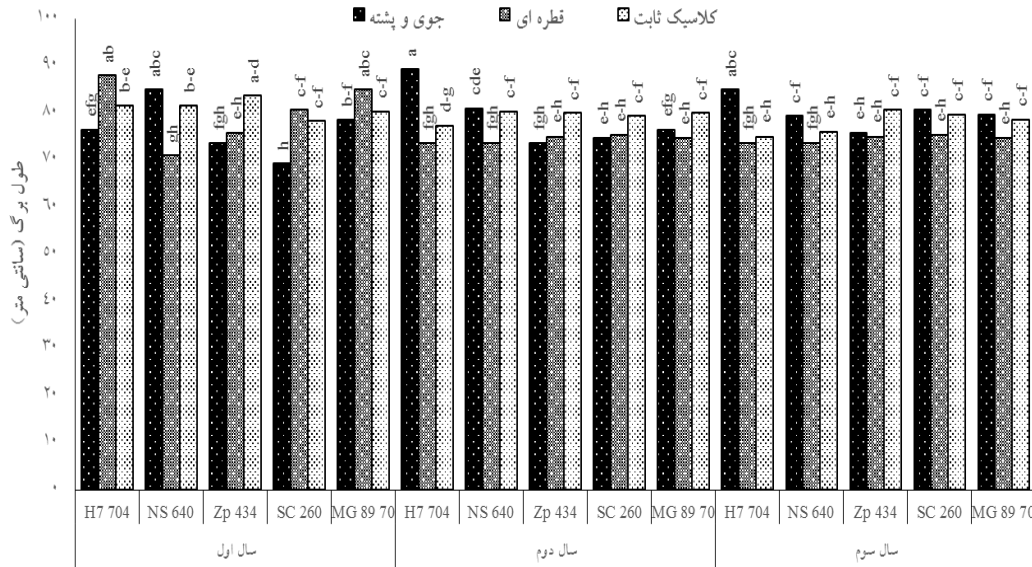


نمودار-۲. مقایسه میانگین اثر سال بر فاصله میانگرم



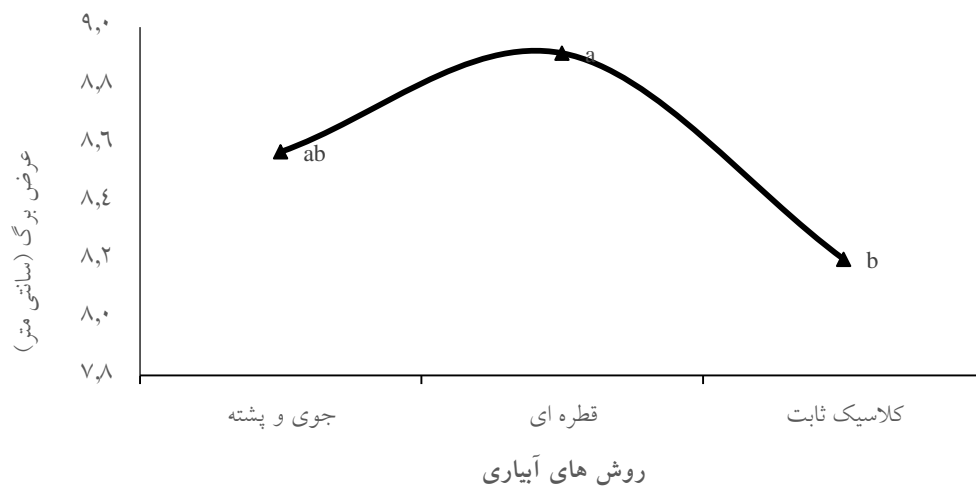
نمودار-۳. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری بر فاصله میانگره

طول برگ تحت اثر سال، آبیاری، سال در آبیاری، آبیاری در هیبرید و سال در آبیاری و هیبرید مورد آزمایش تفاوت معنی دار آماری در سطح احتمال یک درصد نشان دادند (جدول ۱-۱) به طوری که هیبرید ۷۰۴ دارای بیشترین طول برگ (۸۹/۳۳ سانتی متر) در سال دوم و روش جوی و پشته بود و هیبرید SC 260 دارای کمترین طول برگ (۶۹/۳۳ سانتی متر) در سال اول و روش جوی و پشته بود. در سال اول در هیبریدهای ذرت بجز هیبرید NS 640 روش های آبیاری کلاسیک ثابت و قطره ای باعث افزایش طول برگ شد و در سال های دوم و سوم آبیاری با روش جوی و پشته باعث افزایش طول برگ هیبریدهای ذرت شد (نمودار- ۱۰). همراه با یافته های پژوهش حاضر، سایر محققین نیز بیان داشتند که هیبریدهای مختلف ذرت از نظر طول برگ تفاوت معنی دار آماری دارند (Khan et al., 2017).



نمودار-۴. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری × هیبرید بر طول برگ

اثر اصلی سال و اثر برهمکنش سال در آبیاری تأثیر معنی داری در سطح احتمال یک درصد بر عرض برگ داشت (جدول ۱-). افزایش عرض برگ را در روش آبیاری قطره‌ای می‌توان مشاهده کرد. آبیاری با سیستم کلاسیک ثابت عرض برگ را کم کرد (نمودار-۵). در بین روش‌های آبیاری سال اول آبیاری با سیستم قطره‌ای عرض برگ را افزایش و سیستم کلاسیک آن را نسبت به جوی و پشته کاهش داد. در طی سال دوم شاهد افزایش عرض برگ در سیستم‌های کلاسیک و قطره‌ای بودیم. در سال سوم اجرای پژوهش روش کلاسیک مانند سال اول عرض برگ را کاهش و سیستم‌های قطره‌ای و جوی و پشته به یک اندازه عرض برگ را به ۷/۸ سانتی‌متر افزایش دادند (نمودار-۶)

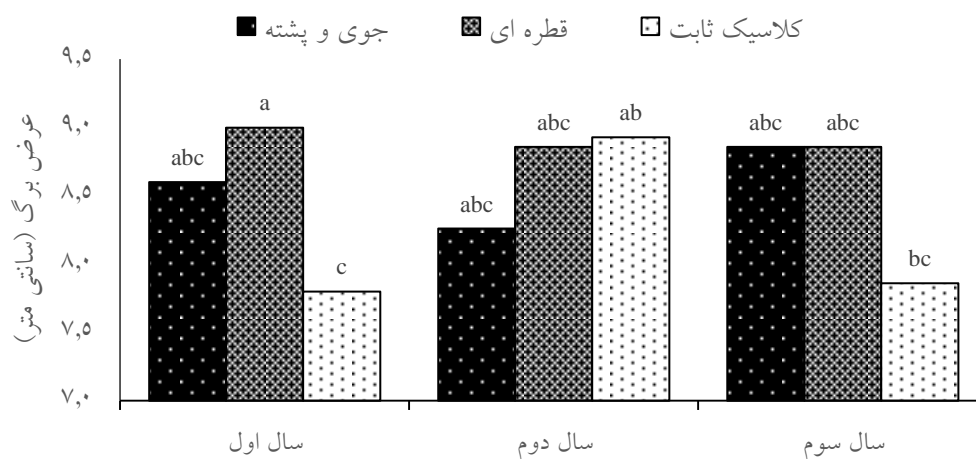


نمودار-۵. مقایسه میانگین اثر روش‌های آبیاری بر عرض برگ

ادامه جدول ۱- تجزیه واریانس مرکب صفات ذرت تحت تأثیر سال، آبیاری و هیبرید

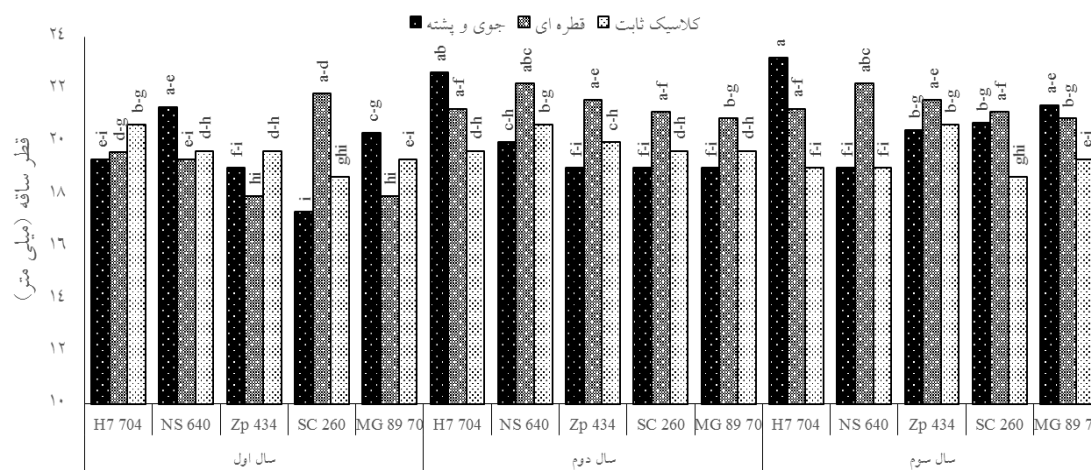
عمکرد محصول	میانگین مربعات (MS)					درجه آزادی	تجزیه مرکب
	تعداد دانه در ردیف	وزن تر کل بوته	محتوای رطوبت نسبی	وزن هزار دانه	تعداد دانه در بلال		
۷۰۶۶۹۰۲/۴ns	۱۱/۰۵ns	۳۶۵/۳۶*	۵۳۱۹۲۱/۲ns	۰/۸۱ns	۹۴۶/۳۷ns	۲	سال
۹۰۵۲۳۱۴/۴	۱/۳۶	۹۷/۴۶	۶۱۸۴۲۲۲	۱۴/۵۳	۹۹۰/۴۴	۴	خطای سال
۱۰۹۲۳۶۳۳۶/۱**	۳/۵۸ns	۵۶۳/۰۳**	۲۹۱۵۳۵۱۱۹/۷**	۶۹۸/۰۹**	۸۴۴۴/۶۰**	۲	آبیاری
۶۷۴۶۸۶۹/۶ns	۱/۰۹ns	۱۴۵/۴۹ns	۲۰۳۳۱۷۴۸/۲ns	۱۱۴/۳۹*	۱۷۸۶/۵۲ns	۴	سال*آبیاری
۱۷۵۱۷۷۱۶/۰	۱/۳۹	۵۳/۸۴	۲۷۳۶۹۰۶/۴	۹۰/۹۷	۱۳۰۱/۲۳	۱۲	خطای آزمایش اول
۱۸۹۶۱۱۶۱/۰*	۵/۵۸ns	۶۶۲/۴۲**	۳۷۷۱۰۳۰۷/۰ns	۲۷/۰۷ns	۱۶۳۰/۴۶ns	۴	هیبرید
۸۴۵۷۳۵۴/۱ns	۳/۵۸ns	۶۳/۴۱ns	۱۸۳۱۵۹۰۲/۳ns	۲۷/۹۴ns	۱۴۸۱/۵۲ns	۸	هیبرید*سال
۲۴۸۳۵۰۹۵/۹**	۱/۱۴ns	۱۹۰/۸۱ns	۲۷۰۲۱۸۳۷/۹*	۱۵۱/۲۶**	۳۷۹۵/۳۱**	۸	آبیاری*هیبرید
۸۲۸۵۴۶/۰ns	۲/۸۷ns	۷۱/۰۳ns	۱۳۵۰۶۷۰۱/۲ns	۴۲/۵۵ns	۱۴۳۰/۸۳*	۱۶	سال*آبیاری*هیبرید
۵۴۰۴۴۹۰	۳	۹۰/۷۳	۱۱۱۰۱۷۹۸	۳۵/۸۷	۷۸۸/۰۵	۷۲	خطای آزمایش دوم
۲۰/۰۹	۱۱/۸۷	۲۰/۷۲	۲۴/۹۹	۲۳/۷۹	۲۰/۲۶		ضریب تغییرات (%)

ns، * و ** به ترتیب غیرمعنی دار و معنی دار در سطح احتمال پنج و یک درصد.



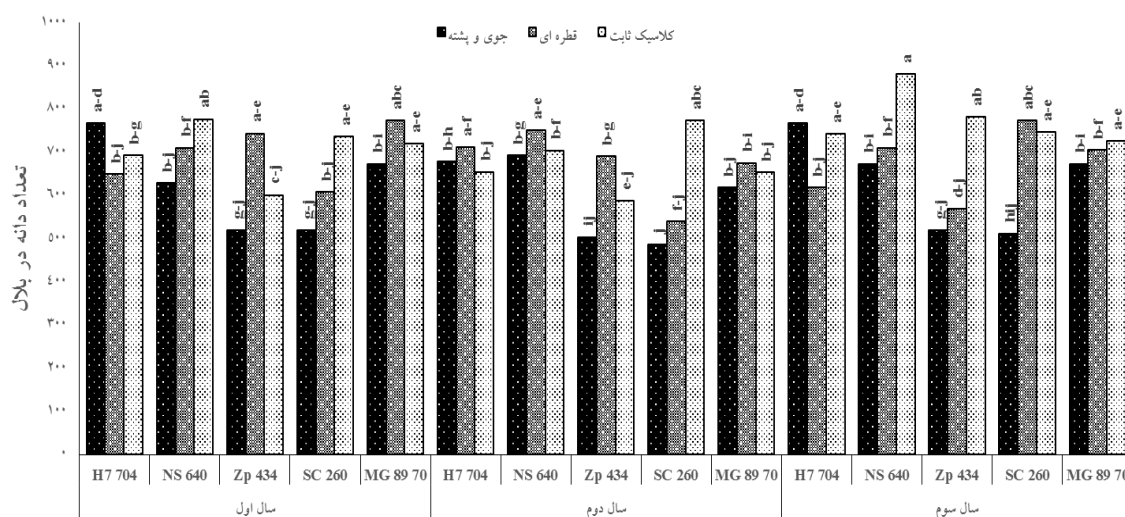
نمودار-۶. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری بر عرض برگ

اثر سال، آبیاری، سال در آبیاری، آبیاری در هیبرید و هم‌چنین اثر سال در آبیاری و هیبرید بر قطر ساقه در سطح احتمال یک درصد معنی‌دار بودند (جدول ۱-). در نتایج مقایسه میانگین اثر متقابل سال در آبیاری و هیبرید، با روش آبیاری جوی و پشته در سال سوم، بیش‌ترین میانگین این صفت در هیبرید ۷۰۴ با ۲۳/۲ میلی‌متر مشاهده شد و در سال اول بین هیبریدها، هیبرید ۲۶۰ دارای کم‌ترین میانگین قطر ساقه (۱۷/۳۳ میلی‌متر) بود. طی سه سال اجرای طرح، در سال سوم هیبریدهای ذرت نسبت به سال اول افزایش قطر ساقه روبرو شد (نمودار-۷) در آزمایشی بر روی هفت هیبرید ذرت بیان شد که هیبرید ۶۴۷ به علت داشت قطر ساقه بالا که از اجرای مهم و تأثیرگذار در عملکرد و گزینش یک گیاه می‌باشد، به‌عنوان بهترین هیبرید برای منطقه خوی توصیه گردید (Khalili Mahalleh et al., 2004). دلیل افزایش قطر ساقه در دو هیبرید را می‌توان به تجمع مواد و بیوماس بالاتر در این گیاهان نسبت داد (مقصودلو و همکاران، ۱۳۹۴).



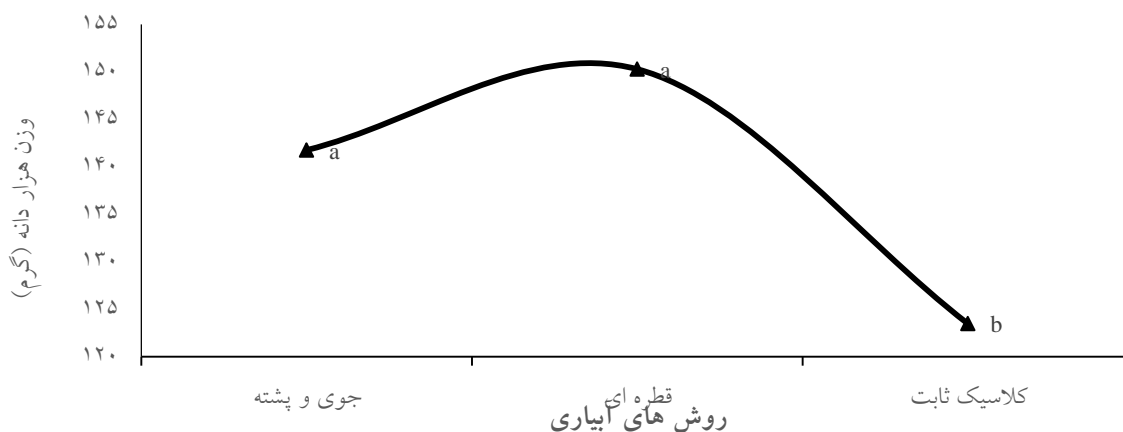
نمودار-۷. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری × هیبرید بر قطر ساقه

نتایج جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر آبیاری، آبیاری در هیبرید در سطح احتمال یک درصد و سال در آبیاری و هیبرید در سطح احتمال پنج درصد بر تعداد دانه در بلال معنی‌دار بودند (ادمه جدول-۱). طبق ترکیب تیماری سال در آبیاری و هیبرید، هیبرید ۶۴۰ در روش کلاسیک ثابت با ۸۸۲/۶۷ و ۷۷۷/۳۳ تعداد دانه دارای بیش‌ترین تعداد دانه در بلال به ترتیب طی سال‌های سوم و اول بود. هیبرید ۲۶۰ با ۴۸۶ تعداد دانه کم‌ترین تعداد دانه در بلال را داشت. در طی سال‌های مورد آزمایش، هیبریدهای ۴۳۴ و ۲۶۰ نسبت به دیگر هیبریدها و در روش آبیاری جوی و پشته کم‌ترین میانگین تعداد دانه در بلال را طی سال دوم آزمایش نشان دادند (نمودار-۸). نتایج مشابهی در سایر پژوهش‌ها بر روی گیاه ذرت گزارش شده است (Azeem *et al.*, 2014) که یافته‌های این پژوهش را تأیید می‌نمایند.

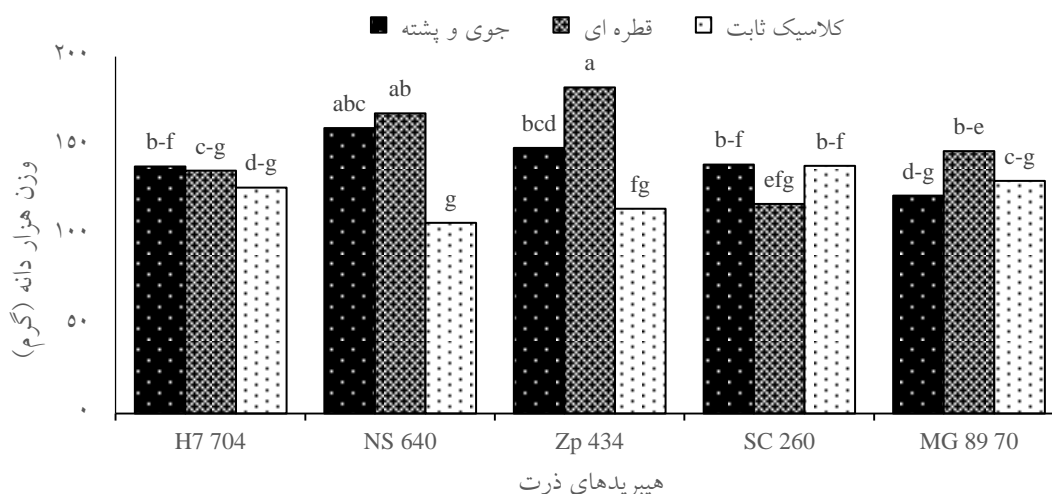


نمودار ۸- مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری × هیبرید بر تعداد دانه در هکتار

وزن هزار دانه تحت تأثیر آبیاری، آبیاری در هیبرید در سطح احتمال یک درصد و اثر سال در هیبرید در سطح احتمال پنج درصد تفاوت معنی دار نشان داد (ادامه جدول ۱-). طبق نتایج مقایسه میانگین روش‌های آبیاری، بیشترین وزن هزار دانه در روش قطره‌ای با میانگین ۱۵۰/۳ گرم و آبیاری به روش کلاسیک ثابت کمترین مقدار را با میانگین ۱۲۳/۴۸ گرم داشت (نمودار ۹). در بین هیبریدهای ذرت، هیبرید ۴۳۴ و ۶۴۰ به ترتیب در روش‌های آبیاری قطره‌ای و کلاسیک دارای بیشترین و کمترین وزن هزار دانه بودند. هیبریدهای ۷۰۴ و ۲۶۰ در روش جوی و پشته وزن هزار دانه بیشتری داشتند. به‌طور متوسط آبیاری کلاسیک ثابت در تمامی هیبریدها باعث کاهش وزن هزار دانه شد (نمودار ۱۰). پایین بودن وزن هزار دانه در ارقام مختلف ذرت احتمالاً به علت بالا بودن تعداد ردیف در بلال و در نتیجه بیش‌تر بودن تعداد دانه در بلال است که باعث می‌شود رقابت بین دانه‌ها برای جذب مواد فتوسنتزی بیش‌تر شده و مواد فتوسنتزی کم‌تری به هر دانه اختصاص یابد. در این راستا، پژوهشگران نتایج مشابهی را گزارش کردند (امینی و همکاران، ۱۳۹۳).

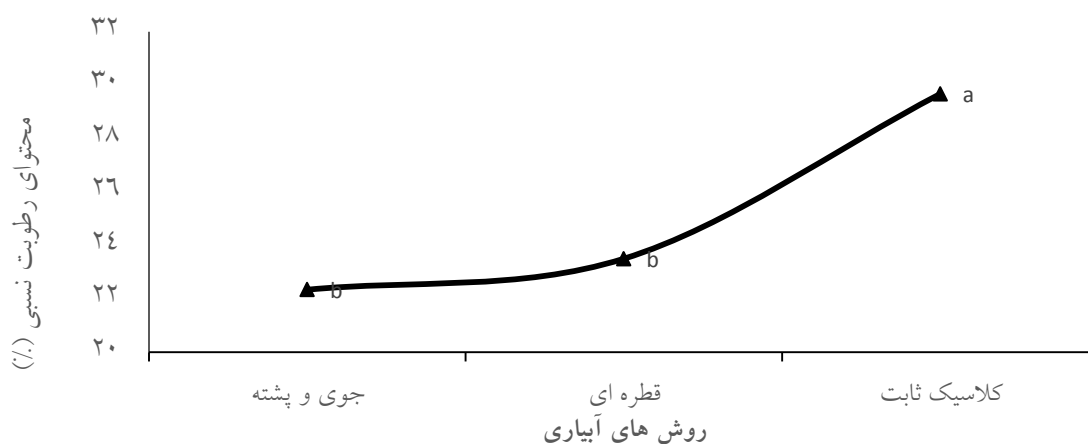


نمودار ۹- مقایسه میانگین اثر آبیاری بر وزن هزار دانه

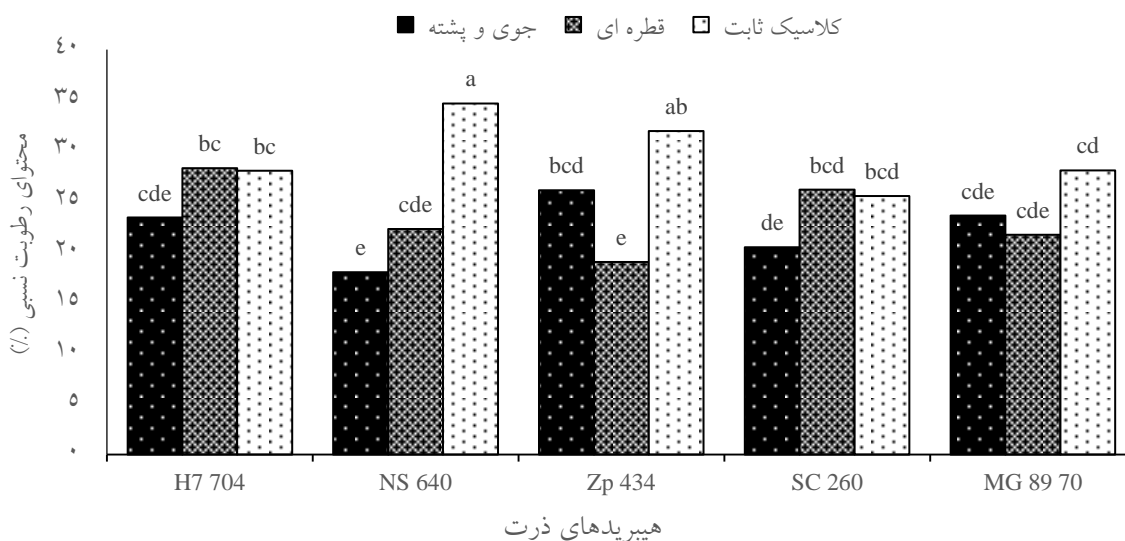


نمودار ۱۰- مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × هیبرید بر وزن هزار دانه

طی بررسی تجزیه واریانس، محتوای رطوبت نسبی در سطح احتمال یک و پنج درصد به ترتیب تحت تأثیر اثر آبیاری و آبیاری در هیبرید قرار گرفت (جدول ۱-). در روش آبیاری کلاسیک ثابت محتوای رطوبت نسبی برگ افزایش یافت و در روش‌های آبیاری قطره‌ای و جوی و پشته کمترین محتوای رطوبت نسبی مشاهده شد (نمودار ۱۱). بیشترین میزان محتوای رطوبت نسبی مربوط به هیبرید ۶۴۰ در آبیاری کلاسیک ثابت می‌باشد و کمترین میزان آن در هیبریدهای ۴۳۴ و ۶۴۰ به ترتیب در روش‌های آبیاری قطره-ای و جوی و پشته مشاهده شد (نمودار ۱۲).



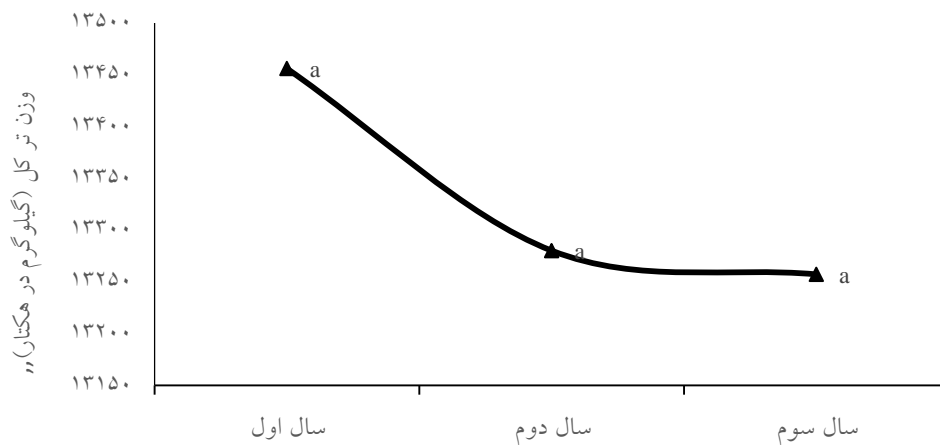
نمودار- ۱۱. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری × هیبرید بر محتوای رطوبت نسبی



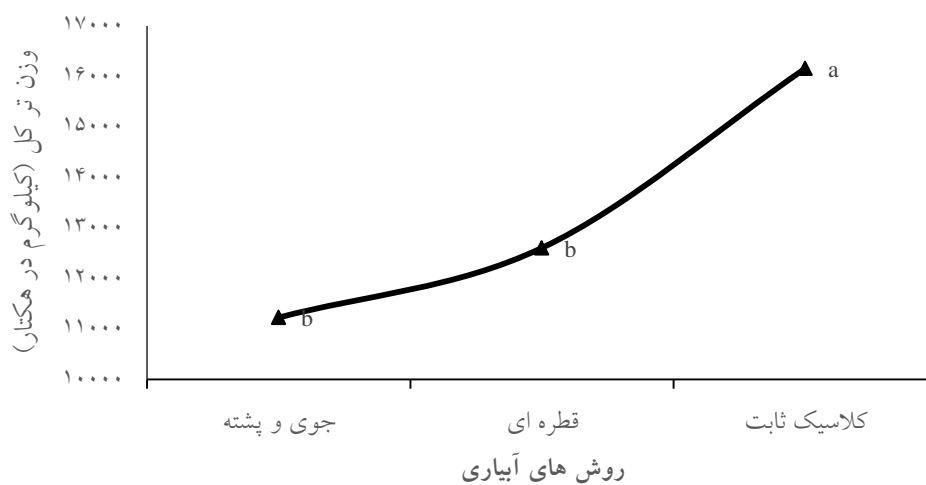
نمودار- ۱۲. مقایسه میانگین اثر متقابل سال × آبیاری × هیبرید بر محتوای رطوبت نسبی

بر اساس تجزیه واریانس اثر سال در سطح احتمال پنج درصد و اثر آبیاری و هیبرید بر وزن تر کل در سطح احتمال یک درصد معنی دار شد (جدول ۱-). در سال اول وزن تر دانه بیش تری بدست آمد و طی سال های دوم و سوم وزن تر کاهش یافت و در سال سوم به کمترین مقدار رسید (نمودار- ۱۳). روش آبیاری کلاسیک ثابت با افزایش وزن تر بوته روبرو شد و هم چنین روش جوی و پشته کمترین میزان وزن تر

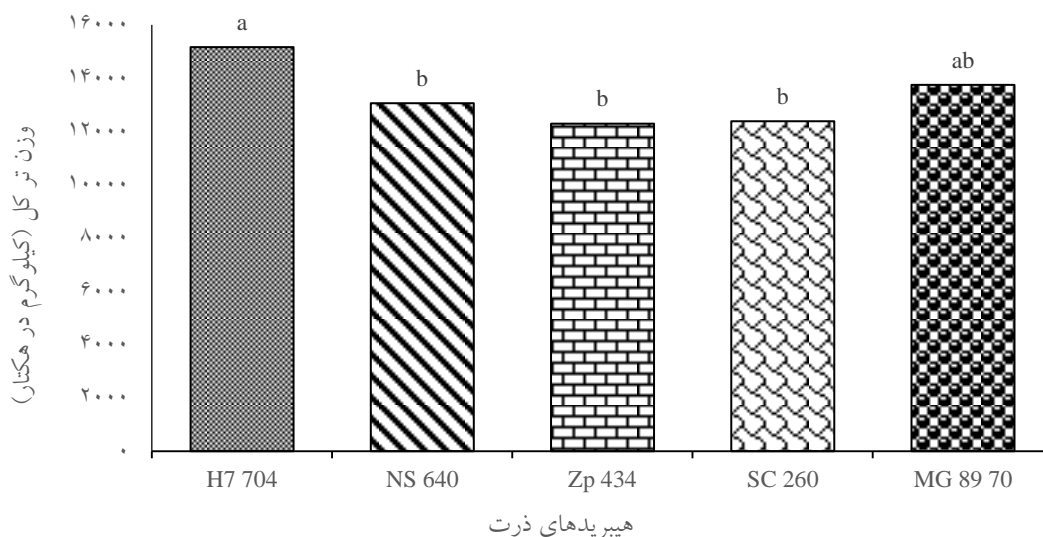
بوته را داشت (نمودار- ۱۴). طبق نتایج مقایسه میانگین اثر هیبرید، هیبرید H7 704 دارای بیشترین وزن تر و هیبریدهای ۴۳۴ و ۲۶۰ دارای کمترین مقدار بودند (نمودار- ۱۵).



نمودار- ۱۳. مقایسه میانگین اثر سال بر وزن تر کل



نمودار- ۱۴. مقایسه میانگین اثر روش های آبیاری بر وزن تر کل دانه



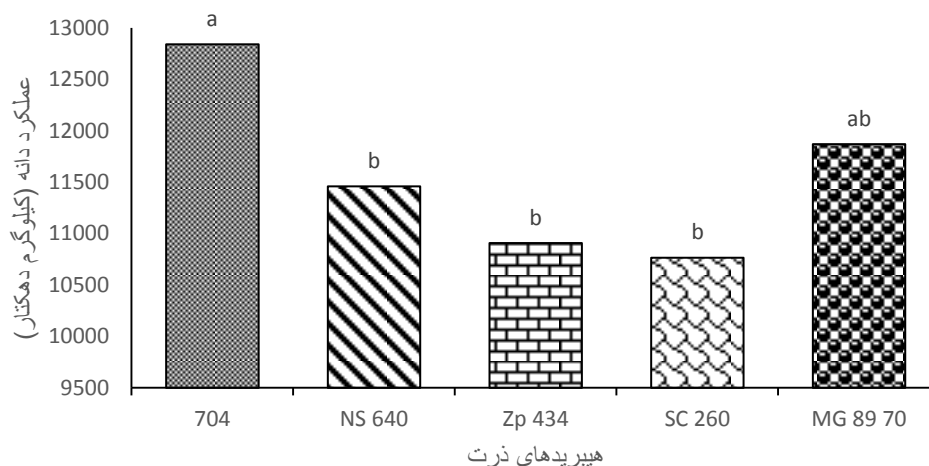
نمودار- ۱۵. مقایسه میانگین اثر متقابل هیبرید بر وزن تر کل دانه

نتایج جدول تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که اثر آبیاری و آبیاری در هیبرید در سطح احتمال یک درصد و همچنین اثر هیبرید در سطح احتمال پنج درصد بر عملکرد دانه معنی‌دار بود (ادامه جدول - ۱). عملکرد دانه در روش کلاسیک ثابت با میانگین ۱۳ تن در هکتار بیشتر از روش‌های قطره‌ای و جوی و پشته بود و عملکرد دانه در روش قطره‌ای بیشتر از روش جوی و پشته بدست آمد (نمودار- ۱۶). در مقایسه میانگین اثر هیبرید، بیش‌ترین عملکرد دانه در هیبرید H7 704 با میانگین ۱۲۸۴۳/۶ کیلوگرم در هکتار به دست آمد و کم‌ترین میانگین مربوط به هیبرید SC 260 با میانگین ۱۰۷۶۵/۷ کیلوگرم در هکتار بود (نمودار- ۱۷). چوکان و همکاران (۱۳۹۲) در آزمایشی مقایسه عملکرد دانه بیست هیبرید ذرت بیان داشتند که عملکرد دانه در هیبریدهای مختلف تفاوت معنی‌داری داشت که نتایج حاصل از پژوهش حاضر را تأیید می‌نماید. نتایج یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که هیبریدهای مورد آزمایش در روش‌های آبیاری، نتایج متفاوتی نشان دادند به طوری که هیبرید SC 260 و هیبرید MG 89 70 در روش کلاسیک ثابت دارای بالاترین عملکرد دانه بودند. البته در هیبریدهای ۷۰۴، NS 640 و Zp 434 آبیاری با سیستم‌های قطره‌ای و کلاسیک نیز عملکرد بیش‌تری نسبت به جوی و پشته حاصل شد. و در هیبریدهای ۷۰۴ و

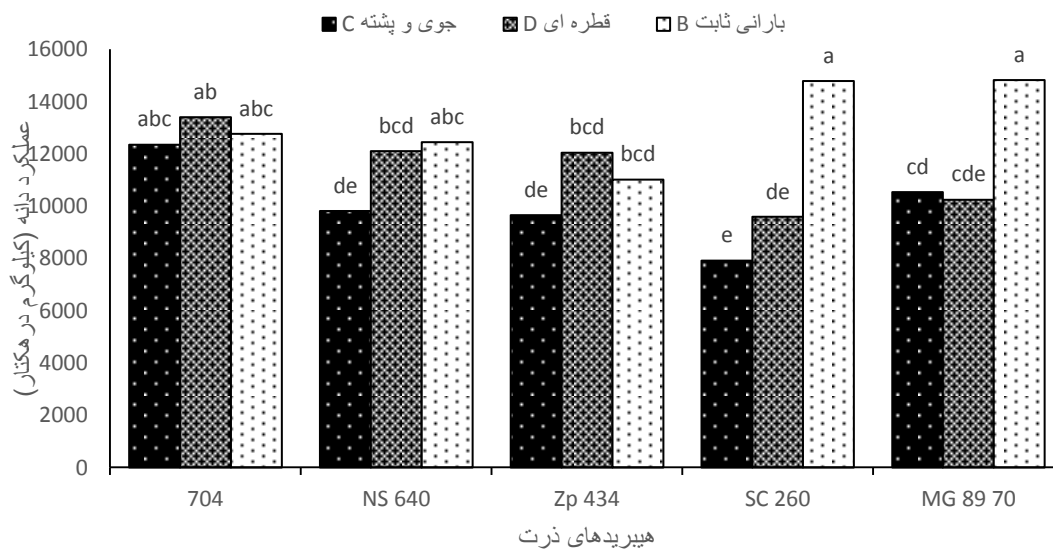
Zp 434 آبیاری با سیستم قطره‌ای عملکرد نسبت به دو روش دیگر افزایش نشان داد (نمودار ۲۴-۱). بخشی از این اختلاف و عدم پایداری را می‌تواند به واکنش‌پذیری بالای این هیبریدهای به عوامل محیطی از جمله میزان بارندگی و دما هوا نسبت داد (باصفا و طاهریان، ۱۳۹۵). همراستا با یافته‌های پژوهش حاضر، کومار و همکاران (۲۰۱۷) گزارش کردند که تغییرات پارامترهای اقلیمی نظیر دما و رطوبت منجر به تغییر در رشد و فیزیولوژی گیاهان خواهد شد. در هنگام بروز تنش، به‌علت کاهش آب مصرفی، کارایی مصرف آب آبیاری رو به افزایش است ولی از طرف دیگر کاهش میزان عملکرد دانه ممکن است باعث عدم بوجود آمدن چنین حالتی شود که در نتیجه بسته به میزان افت عملکرد دانه، کارایی مصرف آب آبیاری ممکن است افزایش و یا کاهش یابد و یا بدون تغییر باقی بماند (افشار و همکاران، ۱۳۸۸).



نمودار ۱۶- مقایسه میانگین اثر روش‌های آبیاری بر عملکرد دانه



نمودار ۱۷- مقایسه میانگین اثر هیبرید بر عملکرد دانه



نمودار ۱۸- مقایسه میانگین اثر متقابل آبیاری × هیبرید بر عملکرد دانه

همبستگی پیرسون صفات

نتایج همبستگی پیرسون بین صفات با عملکرد دانه نشان داد که، عملکرد دانه با صفات طول تاسل، تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه، محتوای رطوبت نسبی، وزن تر بوته و تعداد دانه در ردیف همبستگی مثبت معنی داری نشان داد و از طرف دیگر با صفت عرض برگ همبستگی منفی و معنی دار نشان داد.

بالاترین ضریب همبستگی مابین صفات عملکرد دانه با وزن تر کل (**۰/۷۶۳) و تعداد دانه در بلاب (**۰/۵۴۶) مشاهده شد (جدول ۲-). نتایج این آزمایش نشان داد که با افزایش ارتفاع بوته، تعداد برگ، فاصله میانگره، طول تاسل، عرض برگ، قطر ساقه و تعداد دانه در بلاب افزایش نشان داد. افزایش تعداد برگ و شاخص سطح برگ به دنبال افزایش ارتفاع بوته امر منطقی به نظر می‌رسد. ولی نکته قابل توجه در نتایج جدول همبستگی، رابطه منفی عرض برگ با عملکرد دانه بود که با یافته‌های سایر پژوهشگران مغایرت دارد. از دلایل این امر می‌توان به این موضوع اشاره کرد که چون سطح برگ دارای میانگین‌های بالایی بود، و این میانگین بالا بیش از نیاز گیاه برای تولید مواد فتوسنتزی بوده و این امر موجب افت عملکرد و هدر رفت مواد فتوسنتزی گردیده است که نیاز به بررسی بیشتر در این زمینه دارد. البته رابطه منفی مابین عرض برگ با عملکرد دانه در برخی گیاهان همچون ارزن دم‌روباهی گزارش شده است (فرزین و همکاران، ۱۳۹۴). تعداد برگ با وزن تر، تعداد دانه در ردیف و عملکرد دانه همبستگی منفی و معنی‌داری داشت. این امر با یافته‌های برخی محققین که بین تعداد برگ و اجزای عملکرد همبستگی مثبت گزارش نمودند، مغایر است (Jiao et al., 2007; Zhu et al., 2006).

پژوهشنامه کشاورزی، دوره ۱۱، شماره ۲، تابستان ۱۳۹۸

جدول ۲- ضرایب همبستگی ساده پیرسون بین صفات مورد بررسی هیبریدهای ذرت تحت اثر روش‌های آبیاری

۱۴	۱۳	۱۲	۱۱	۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
													۱	۱- ارتفاع بوته
												۱	۰/۴۳۲**	۲- تعداد برگ
											۱	-۰/۰۳۹	۰/۴۵۶**	۳- فاصله میانگره
										۱	۰/۲۹۸**	۰/۱۷۱*	۰/۶۱۵**	۴- طول تاسل
									۱	۰/۲۸۹**	۰/۲۲۲**	-۰/۲۲۴**	۰/۱۹۴*	۵- طول برگ تاسل
								۱	۰/۰۸۵	-۰/۱۳۳	۰/۰۴۷	-۰/۰۹۲	۰/۰۱۵	۶- طول برگ
							۱	۰/۲۱۱*	۰/۰۷۶	۰/۰۸۴	۰/۱۴۴	۰/۱۸۱*	۰/۳۰۷**	۷- عرض برگ
						۱	۰/۰۸۹	۰/۱۷۸*	۰/۱۵۴	۰/۳۰۶**	۰/۰۷۹	۰/۲۶۹**	۰/۳۹۷**	۸- قطر ساقه
					۱	۰/۱۲۹	۰/۱۴۱	۰/۰۳۷	۰/۰۵۶	۰/۲۴۰**	۰/۱۷۹*	۰/۰۳۱	۰/۲۰۱*	۹- تعداد دانه در بلال
				۱	-۰/۰۸۰	-۰/۱۰۸	۰/۱۰۸	۰/۰۰۵	۰/۰۰۸	۰/۱۰۴	۰/۰۹۶	۰/۰۶۰	۰/۱۲۱	۱۰- وزن هزار دانه
			۱	-۰/۶۶۶**	۰/۱۳۹	۰/۱۹۷*	-۰/۱۴۶	۰/۰۲۶	۰/۱۰۹	-۰/۰۲۷	۰/۰۰۲	۰/۰۰۵	۰/۰۱۴	۱۱- محتوای رطوبت نسبی
		۱	۰/۵۰۸**	-۰/۱۷۶*	۰/۵۴۵**	۰/۱۶۴	-۰/۲۲۱**	۰/۰۱۰	۰/۰۸۴	۰/۱۲۳	۰/۰۴۸	۰/۰۳۶	۰/۰۱۴	۱۲- وزن تر بوته
	۱	۰/۴۰۶**	۰/۰۸۴	-۰/۰۷۷	۰/۷۶۵**	۰/۰۴۱	-۰/۱۸۲*	۰/۰۷۰	-۰/۰۲۳	۰/۱۸۳*	۰/۱۶۵	-۰/۱۲۵	۰/۰۸۸	۱۳- تعداد دانه در ردیف
۱	-۰/۴۶۰**	۰/۷۶۳**	۰/۱۸۰*	۰/۱۹۵*	۰/۵۴۶**	۰/۱۲۴	-۰/۲۳۱**	-۰/۰۷۹	۰/۰۴۲	۰/۱۹۴*	۰/۰۵۷	۰/۱۱۶	۰/۰۷۶	۱۴- عملکرد دانه

** و * به ترتیب معنی دار در سطح پنج و یک درصد

نتایج تجزیه رگرسیون صفات

به منظور تحلیل عمیق تر رابطه بین عملکرد دانه به عنوان متغیر تابع (Y) و صفات مورفولوژیکی و عملکردی به عنوان متغیرهای مستقل (X) از رگرسیون چند متغیری استفاده شد. به این منظور ابتدا کلیه متغیرهای تحت بررسی شامل طول بوته (X1)، تعداد برگ (X2)، فاصله میانگره (X3)، طول تاسل (X4)، طول برگ تاسل (X5)، طول برگ (X6)، عرض برگ (X7)، قطر ساقه (X8)، تعداد بلال در بوته (X9)، وزن هزار دانه (X10)، محتوای رطوبت نسبی (X11)، وزن تر بوته (X12) و تعداد دانه در ردیف (X13) در مدل رگرسیونی قرار گرفت و رابطه بین عملکرد دانه و کلیه متغیرهای تحت بررسی برآورد گردید. سپس، به منظور حذف متغیرهای دارای تأثیر جزئی بر عملکرد دانه، از تکنیک رگرسیون گام به گام استفاده شد (جهان و همکاران، ۲۰۱۵). نتایج این رگرسیون نشان داد که، متغیرهای تعداد برگ (X2)، عرض برگ (X7)، وزن هزار دانه (X10)، وزن تر بوته (X12) و تعداد دانه در ردیف (X13) اصلی ترین عوامل مؤثر بر عملکرد دانه بوده اند (معادله ۱).

$$Y = -3163.84 + 324.49(X_2) - 371.17(X_7) + 29.82(X_{10}) + 0.52(X_{12}) + 55.79(X_{13}) \quad \text{معادله (۱)}$$

$$R\text{-sq} = 73.93\% \quad R\text{-sq(adj)} = 97.89\%$$

که در آن Y: عملکرد دانه، X2: تعداد برگ، X7: عرض برگ، X10: وزن هزار دانه، X12: وزن تر بوته و X13: تعداد دانه در ردیف بودند.

مدل رگرسیونی به دست آمده معنی دار بوده و پنج صفت تعداد برگ، عرض برگ، وزن هزار دانه، وزن کل و تعداد دانه در بلال وارد مدل رگرسیونی شدند که در مجموع ضریب تشخیص تجمعی مدل برازش یافته ۹۷/۸۹ درصد از تغییرات عملکرد دانه توسط این پنج صفت قابل توجیه بود و احتمالاً گزینش به منظور افزایش عملکرد برگ خشک از طریق این صفات، اثر بخش خواهد بود (جدول ۳-). نتایج به

دست آمده از تجزیه رگرسیونی همراستا با نتایج همبستگی ساده بین صفات بود به طوری که در همبستگی نیز ضرایب بالایی مابین وزن هزار دانه و تعداد دانه در ردیف با عملکرد دانه مشاهده شد. سایر پژوهشگران نیز پنج صفت را در مطالعات خود به عنوان صفات مؤثر بر عملکرد هیبریدهای ذرت دانه‌ای معرفی کردند (Golbashy et al., 2010).

جدول ۳- تجزیه رگرسیونی گام به گام عملکرد دانه به عنوان متغیر وابسته در هیبریدهای ذرت

P-Value	T-Value	SE	ضریب بتا	متغیرهای پیش-بین
۰/۱۹	۱/۷۱	۲۴۲۰/۳	-۳۱۶۳/۸۴	مقدار ثابت
۰/۰۱	۵/۷۰	۱۳۵/۹۵	۳۲۴/۴۹	X ₂
۰/۰۴	۳/۹۶	۱۸۶/۶۳	-۳۷۱/۱۷	X ₇
۰/۰۰	۵۵/۲۹	۴/۰۱	۲۹/۸۲	X ₁₀
۰/۰۰	۲۰۰/۷۷	۰/۰۳	۰/۵۲	X ₁₂
۰/۰۰	۱۴/۵۸	۱۴/۶۱	۵۵/۷۹	X ₁₃

$$Y = -3163.84 + 324.49(X_2) - 371.17(X_7) + 29.82(X_{10}) + 0.52(X_{12}) + 55.79(X_{13})$$

$$R\text{-sq} = 73.93\% \quad R\text{-sq(adj)} = 97.89\%$$

X₂: تعداد برگ، X₇: طول برگ، X₁₀: وزن هزار دانه، X₁₂: وزن تر بوته و X₁₃: تعداد دانه در ردیف

نتیجه گیری

ارتقای بهره‌وری مصرف آب در مناطق خشک و نیمه خشک هدف اصلی کشاورزی فاریاب است. عملکرد محصول، محتوای رطوبت نسبی و درصد وزن خشک بلال در روش‌های مختلف آبیاری به طور معنی‌داری باهم تفاوت دارند. میانگین عملکرد هیبریدهای SC260 و MG70 89 با میزان ۱۴۸۲۰ و ۱۴۷۹۰ کیلوگرم در روش آبیاری بارانی و رقم ۷۰۴ در روش آبیاری قطره‌ای با عملکرد ۱۳۴۱۹ کیلوگرم به ترتیب در قرار

دشتند. بیشترین وزن تر کل مربوط به رقم NS 640 در روش آبیاری بارانی با میزان ۳۴/۷ درصد و کم-ترین درصد رطوبت نسبی MG70 89 در روش آبیاری جوی و پشته به میزان ۱۸/۰۳ درصد است. بر اساس نتایج به دست آمده به نظر می‌رسد که در شرایط استان قزوین که با کمبود آب مواجه هستند و با توجه به میزان صرفه‌جویی در آب هیبریدهای SC260 و MG70 89 با روش آبیاری کلاسیک ثابت بالاترین عملکرد را داشتند. عملکرد دانه با صفات طول تاسل، تعداد دانه در بلال، وزن هزار دانه، محتوای رطوبت نسبی، وزن تر بوته و تعداد دانه در ردیف همبستگی مثبت معنی‌داری نشان داد و از طرف دیگر با صفت عرض برگ همبستگی منفی و معنی‌دار نشان داد. مدل رگرسیونی به دست آمده معنی‌دار بوده و پنج صفت تعداد برگ، عرض برگ، وزن هزار دانه، وزن تر کل و تعداد دانه در بلال وارد مدل رگرسیونی شدند که در مجموع ضریب تشخیص تجمعی مدل برازش یافته ۹۷/۸۹ درصد از تغییرات عملکرد دانه توسط این پنج صفت قابل توجیه بود و احتمالاً گزینش به منظور افزایش عملکرد برگ خشک از طریق این صفات، اثر بخش خواهد بود. به‌طور کلی یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد که هیبرید ۷۰۴ از واکنش‌پذیری و پایداری بالایی در برابر روش‌های آبیاری برخوردار بود.

منابع:

- افشار، ه.، اشرفی، ش.، و حسن‌زاده مقدم، ه. ۱۳۹۳. کاربرد آبیاری زیر سطحی و سطوح مختلف آبیاری در ذرت دانه‌ای رقم کرج ۷۰۰ در منطقه مشهد، سیمنار علمی طرح ملی آبیاری تحت فشار و توسعه پایدار، شهریور ۱۳۹۳.
- امیری، س.، نورمحمدی، س.، جعفری، ع.، و چوگان، ر. ۱۳۸۸. تجزیه تحلیل همبستگی رگرسیون و علیت برای عملکرد دانه و اجزای آن در هیبریدهای زود رس ذرت دانه‌ای، مجله پژوهش‌های تولید گیاهی، ۱۶:۱۲۲-۹۹.
- آذری، آ. و برومند نسب، س. ۱۳۸۵. بررسی عملکرد ذرت در روش آبیاری قطره‌ای نواری.

- آقاعلیخانی، م. ۱۳۸۰. جنبه‌های مختلف اکوفیزیولوژیک رقابت تاج خروس و ذرت دانه‌ای، رساله‌ی دکتری زراعت، دانشکده‌ی کشاورزی، دانشگاه تربیت مدرس.
- حاجی‌بابایی، م.، و عزیز، ف. ۱۳۹۳. اثر رژیم‌های آبیاری بر ویژگی‌های مورفولوژیکی و عملکرد هیبریدهای ذرت علوفه‌ای، فیزیولوژی گیاهان زراعی، ۲۲(۶): ۱۰۰-۸۹.
- حق پرست، م. ۱۳۹۱. بررسی اثر کم آبیاری و کاربرد مواد طبیعی (اسید هیومیک و عصاره جلبک دریایی) بر ارقام نخود زراعی (*Cicer arietinum*)، پایان‌نامه ارشد زراعت، دانشکده کشاورزی دانشگاه شاهد.
- داداشی، م.، طباطبایی، س.م. و اخوان، ک. ۱۳۹۲. بررسی سطوح مختلف آبیاری بر عملکرد ذرت دانه‌ای به روش آبیاری نواری قطره‌ای، دوازدهمین همایش سراسری آبیاری و کاهش تبخیر، کرمان، دانشگاه شهید باهنر کرمان.
- رضائی، م.، غفوری، ع.، علی اصغری، ف.، امیرتیموری، ز.، کریمی، گ.، و مقیمی، ر. ۱۳۸۶. بررسی تأثیر تنش آبی بر محصول ذرت علوفه‌ای در منطقه کرمان، نهمین سمیناری سراسری آبیاری و کاهش تبخیر، بهمن‌ماه، کرمان، ایران.
- سبزواری، س. و خزاعی، ح. ۱۳۸۸. اثر محلول‌پاشی سطوح مختلف اسید هیومیک بر خصوصیات رشدی، عملکرد و اجزاء عملکرد گندم (*Triticum aestivum. L*) رقم پیش‌تاز، نشریه بوم‌شناسی کشاورزی، ۱(۲): ۶۳-۵۳.

Allen, R. R., and Musik, J. T. 1993. Planting date water management and maturity nitrogen rate under semi-arid climatic conditions. Agric. Water

Andrade, F.H., and Ferreiro, M. A. 1996. Reproductive growth of maize, sunflower and soybean at different source levels during grain filling. Field Crops Research, 48 (2/3): 155-165.

Arnon, D. I. 1975. Copper enzymes in isolated chloroplasts polyphenoxidase in *Beta vulgaris* L. *Plant Physiology*, 45: 1-15.

Aspinall, D. 1965. The effects of soil moisture stress on the growth of barley. II. Grain growth. *Australian Journal of Agricultural Research*, 16: 265-272.

Bassetti, P., and Westgate, M. E. 1993. Senescence and reproductivity of maize silk. *Crop Science*, 33: 275-278.

Blaney, H. F., Taylor, C. A., and Young, A. A. 1930. Rainfall and consumptive use of water in Santa Ana Valley and Coastal plain. California dept of public works of water resources, 33: 158 – 165.

Bolanas, J., and Martinaz, L. 1993. Eight cycles of selection for drought tolerance in low land tropical maize. Responses in drought adaptive physiological and morphological trait. *Field Crop Research*, 31:269-286.

Bouwer H. 2000. Integrated water management: emerging issues and challenges. *Agricultural water management*, 45: 217-228.

Boyer, J. S. 1996. Advances in drought tolerance in plants. *Agron*. 56: 187-217.

Bronson, K. F., Onken, A. B., Keeling, J. W., Booker, J. D., Torbert, H. A. and Budakli, E., Carpci, N. and CelikGamze, B. 2010. Yield and quality of forage maize as influenced by plant density and nitrogen rate. *Turk. Journal Field Crops*, 15(2): 128-132.

Cakir, R. 2004. Effect of water stress at different development stages on vegetative and reproductive growth of corn *Field Crops Research*, 89: 1-16.

Cetin, O., and Bilget, L. 2002. Effects of different irrigation methods on shedding and yield of Cotton. *Agricultural Water Management*, 54: 1–15.

Chapman, S. C., Crossa, J., Basford, K. E., and Kroonenberg, P. M. 1997. Genotype by environment effects and selection for drought tolerance in tropical maize. II. Three-model pattern analysis. *Euphytica*, 95(1): 11-20.

Cheong, M. M., Kim, K. N., Pandey, G. K., Gupta, R., Grant, J. J., and Luan, S. 2003. Calcium sense that differentially regulates salt, drought, and cold responses in *Arabidopsis*. *The Plant Cell*, 15: 1833-1845.

Evaluation of stability of morphological and functional traits of maize hybrids under the influence of different irrigation methods in three continuous years

Hossein Mohammadi Pakadehi *¹, Hassan Habibi², Heshmat Omid²

1- M.Sc of Agronomy student, Shahed University

2- Assistant Professor and Member of Faculty of Shahed University

* Corresponding author: hosein.mohammadi2747@yahoo.com

Abstract:

In order to evaluate the effect of irrigation on morphological and functional characteristics of corn hybrids (704 NS640, Zp434, SC260, MG89 70), split plot experiment in a randomized complete block design with three replications in a field experiment in Qazvin province during three years of cultivar 2016, 2017 and 2018. The studied factors were five maize hybrids in the main plots and irrigation methods in three levels (stagnant, droplet, and static) in the subplots. Combined analysis of variance showed that grain yield and 1000 grain weight were affected by irrigation methods. Crop yield, relative humidity and dry weight percentage of wheat were significantly different in different irrigation methods. The average yield of SC260 and MG70 89 hybrids with 14820 and 14790 kg in sprinkler irrigation and 704 in drip irrigation with 13419 kg yield, respectively. The highest total weight belonged to NS 640 in irrigation method with 34.7% and the lowest relative humidity of MG70 89 in irrigation and stacking method was 18.33. On the other hand, there was a significant negative correlation with leaf width trait. The regression model was significant and five traits of leaf number, leaf width, 1000 grain weight, total fresh weight and number of seeds per ear were regression models. In total, the fitting coefficient of the fitted model was 97.98% of the yield variation Grain was justified by these five traits, and selection would be effective in increasing the yield of dry leaves through these traits. Based on the results, it seems that in the province of Qazvin, which faced with water shortage, and with regard to the amount of water saving, the SC260 and MG70 89 hybrids had the highest performance with static classical irrigation.

Keywords: Drop irrigation, Fixed Class Irrigation, Grain Yield, Corn, Biological Yield, Harvest Index